

Rezoluțiunea de la Alba Iulia

Guvernul României Unite

Sedința Solemnă din 29 noiembrie 2018

Cum un veac, în sfânta zi de 1 Decembrie 1918, „Adunarea Națională a tuturor Românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească” a proclamat, aici, la Alba Iulia, Marea Unire cu România. La toate marile momente istorice, națiunea Română, în trecut ca și acum, a știut și știe să se adune în cea mai strânsă legătură cu pământul strămoșesc, în care și-a putut adăposti traiul în vremuri dificile. Acum un secol, în Sala Unirii, a renăscut România și întreaga suflare românească! La 1 Decembrie 1918, aici și pretutindeni între hotarele României Mari, a bătut ceasul astral pe care națiunea noastră îl aștepta de veacuri: „unirea tuturor românilor, de-o limbă și de-o lege”, într-un singur stat național, suveran și independent, unitar și indivizibil”. Iar astăzi, în Anul Centenar al Mării Uniri, acest vis mareț al națiunii noastre este o realitate vie înscrisă cu litere de aur, în cel dintâi articol al Constituției. În urma cu un secol, părinții Unirii enunțau în Rezoluțiunea de la Alba Iulia principiile nobile care ne-au definit ca națiune și pe care le regăsim la fel de vii în actualitatea noastră:

- Libertate națională pentru toate etniile confesoare și reprezentarea lor în corpurile legislative în proporție cu numărul oamenilor ce le alcătuiesc;
- Egala îndreptățire și deplină libertate pentru toate confesiunile religioase din stat;
- Desăvârșirea unui regim curat democratic, prin vot obștesc, direct, egal și secret;
- Garantarea libertății presei, a expresiei, a întrunirilor și a liberei asocieri.

Aceste principii, zidite la temelie României Mari, se regăsesc astăzi în Legea de capătul a țării și se împletesc în fibra națiunii noastre. Dorința de libertate, toleranța etnică și religioasă au devenit trăsături definitorii ale poporului român. Unirea, visul secular al românilor, s-a împlinit prin suferință și jertfa a sute de mii de martiri, iar noi, spre a le cinși memoria, trebuie să le promitem că o să primenim și redeschide muzee, că vom ridica statui și alte imnuri de mândrie Regelui Ferdinand, lui Ion I. C. Brătianu, lui Theodor Pop de Băsești, lui Vasile Goldiș, lui Iuliu Maniu, lui Miron Cristea, lui Alexandru Vaida Voievod și multor alora, care au știut să se pună în serviciul națiunii române. În cei 100 de ani de la Marea Unire, prin confluența tuturor românilor, indiferent de convingeri politice, de credințe, de identitate etnică sau confesională, am realizat un vis la care părinții și bunicii națiunii noastre abia dacă îndrăzneau să opere: integrarea României Unite în spațiul democratic, al libertății și al securității naționale prin aderarea la Uniunea Europeană și la Alianța Nord Atlantică. Astăzi, în tratatele semnate de România cu partenerii săi regăsim același deziderat din Rezoluțiunea de la 1918, despre crearea unei „comuniuni a națiunilor libere în așa chip, încât dreptatea și libertatea să fie asigurate pentru toate națiunile mari și mici, deopotrivă, iar războiul să nu mai fie mijloc pentru reglarea raporturilor internaționale.” Cu aceeași smerenie arătată în urma cu un secol de semnarea Rezoluțiunii de la 1918, ne închinăm astăzi deopotrivă înaintea bravilor noștri eroi care au făcut posibilă împlinirea Mării Uniri și în fața martirilor care au apărut-o în anii ce-a urmat! Se deschide un secol nou al României Mari, iar primii 100 de ani ai Unirii noastre vor sta ca temelie pentru alte sute de veacuri ce vor urma de acum încolo. Astăzi inima românilor este mai mare decât hotarele stabilite în 1918, căci ea bate pretutindeni în această lume. Dar cei 100 de ani de împlinire a unei istorii milenare ne dau forța launtrică a mândriei de a fi români. Oriunde ne-am afla acum sau în veacurile viitoare, vom fi mereu legați prin sângele nostru românesc și prin limba noastră românească. Angajamentul statului român față de propriii cetățeni va trebui dublat de datoria față de cei care, în jurul granițelor de azi ale țării, se recunosc a fi români și care păstrează în familiile lor, limba și cultura noastră ca pe un tezaur sacru. Statul român trebuie să fie pe mai departe atent ca binel acestor frați ai noștri să fie parte din binel românității noastre. Pentru viitorul ce se aștearnă în fața noastră, avem datoria sacră de a apăra și de a îmbogăți tezaurul Mării Uniri primit de la înaintașii noștri. Chemăm asadar, în ceasul Centenar al națiunii, întreaga suflare românească pentru a continua, cu frățescă unitate, construcția istorică a catedralei României Mari. Va trebui să cultivăm și pretui mai mult simbolurile culturii noastre naționale - unele dintre ele, vârfuri ale culturii universale - valori spirituale menite să inspire mereu devenirea noastră și motivarea acțiunilor comune pe care se va întemeia viitorul națiunii române. Cu această credință, chemăm, astăzi, întreaga națiune română să deschidem împreună un secol nou al unității reale, în cea mai deplină și frățescă armonie, în toleranță și bună vecinătate. Datoria noastră, a celor de azi, este să dezvoltăm țara, să investim mai mult în ceea ce ne poate face pe noi înșine mai buni, în educația noastră, în sănătatea tuturor, în dezvoltarea infrastructurii țării cu ale cărei frumuseți și bogății ne mândrim. Credem cu tărie că România va fi mai bună, mai democratică și mai prosperă la împlinirea cu noul Centenar, prin efortul tuturor românilor!

La mulți ani, România!

Prim-ministru,
Vasilica-Viorica Dăncilă